

Hat galego vers (1935)¹

Madrigál Santiago városának²

Santiagóban esik
drága kis virágom.
Páráján fehér kamélia
nyíl borongó napsugáron.

Santiagóban esik
a sötétben éjjel.
Álom- és ezüsthűszálak
nőnek az üres holdfényvel.

Nézd, az utca áradás,
jajkó a kristály alatt.
Nézd, a tovatűnő szél
tengered hamva, árnyalat.

Tengered hamva, árnyalat,
Santiago, borús nap.
Régi hajnalok harmata
félve szívemben helyet kap.

Halász

Miasszonyunk- napi búcsú³

*Hej, gyerünk a búcsúba, búcsúba,
ott az apró Szűzanya
és hajója!*

Kicsinyke volt a Szűzanya,
ezüst volt a koronája.
Négyes aranyökör-fogat
húzta ringó kocijában.

Hús üveggalambok hozták
az esőzést a hegyekbe.
Ködhalottak és halottak
szűk ösvényen jöttek erre.

Szent Szűz, az arcod maradjon
tehenek szemébe vájva,
és nyíljon a gyolcskendődön
halottsiratók virága.

Galiciának homlokán
sírva virul már a hajnal.
A Szent Szűz a tengert nézi,
külön portán mozdulatlan.

*Hej, gyerünk a búcsúba, búcsúba,
ott az apró Szűzanya
és hajója!*

A boltossegéd éneke⁴

Bos Airesben⁵ van egy duda
épp a Prata folyó felett,
északi szél játszik rajta
csupa lucskok, fakó szájjal.
Szegény Ramón de Sismundi!
Ott, a Smaragd utca alján
söpör fel, mert még felsöpör,
ládák és állványok pora.
Vége-hossza nincs utakon
andalognak a galegok,
és Eldorádónak hiszik
pampájuk zöld meredélyét.
Szegény Ramón de Sismundi!
Malomtánc szólt a fülében,
miközben a Hold hét ökre
legelt emlékei között.
Elment a folyó partjára,
a Prata folyó partjára.
Mezítlen fűzek és lovak
zúzzák szét a víz üvegét.
Nem talált rá az édesbús
duda zúgó kesergése,
sem az óriás dudásra
szárnyas virágú szájával,
szegény Ramón de Sismundi,
Prata folyó széles partján
a haldokló nap tüzében
vörös agyagfalat látott.

A hold tánca Santiagóban⁶

Figyeld azt a fehér fiút,
nézd meg a zsongó testét!

Az ott a Hold, ki táncot jár
a Halottak terénél.

Saját zsongó testét nézi,
sötét árnyék és egy farkas.

Anya: táncot jár ott a Hold
a Halottak terénél.

Ki sebzi meg a kőcsikót
ugyanott álomkapuban?

Az ott a Hold, az ott a Hold,
a Halottak terénél!

Ki figyel szürke üvegre,
mit szemfelhője tölt ki?

Az ott a Hold, az ott a Hold,
a Halottak terénél.

Hadd haljak meg itt az ágyon,
míg álmom aranyvirág.

Anya: táncot jár ott a Hold
a Halottak terénél.

Jaj, lányom, a levegőég
kifakít engem nyomban.

Nem a lég az, de a bús Hold
a Halottak terénél.

Ki bőg olyan nagy sóhajjal,
mint gigászi, bús ökör?

Anya: táncot jár ott a Hold
a Halottak terénél.

Igen, a Hold, az ott a Hold
rekettyekoronával,
csak táncol, táncol és táncol
a Halottak terénél!

A halott kamasz noktürnje⁷

*Néma utunk a gázló mezsgyéjén haladt,
hogy lássuk időben a vízbe fúlt kamaszt.*

*Néma utunk a lég határát átszeli,
hogy lássuk, mielőtt a tenger elnyeli.*

Kisírt, megtépázott, beszűkülő lelke
fenyő s fű levelébe van tekeredve.

A sápadt Hold lezúduló vízsugára
liliomot szórt a kopár hegy ormára.

Árnyékkaméliáját a szél otthagya
szomorú szájának tüzére hervasztva.

Gyertek, hegyről és rétről sok szőke paraszt,
hogy lássuk időben a vízbe fúlt kamaszt.

Gyertek, csúcsok és völgyek sötét gyermeki,
hogy lássuk, mielőtt a tenger elnyeli.

A tenger elnyeli, habfüggönyén viszi,
hol járnak és kelnek a vén víziökrök.

Ó, a Sil partján a fák dala mennydörgő
a zöld Hold fölött, mint megannyi dobcsörgő.

Fiúk, menjünk, lábunk út porával teli,
mert viszi a folyó s a tenger elnyeli.

Mohácsi Árpád (1966): magyar–portugál–német szakon végezett az ELTE-n, verseket és színpadi műveket ír, műfordító. A Szépirók Társaságának tagja. Fordításkötetei a Kalligramnál: Fernando Pessoa: *Portugál tenger. Válogatott versek* (2008); Gottfried Benn: *Kígyóból a kanyar* (2013). Kötete a kiadónál: *Hannibál búcsúja* (versek, 2015).

Bölcsődal a halott Rosalía Castrónak⁸

*Ébredj, ébredj, kis virágom,
hallod, a kakas hangja fenyeget!
Ébredj, ébredj, kicsi párom,
mint a tehén, úgy bög a fergeteg!*

Szántástól porzik a mély völgy
Santiago s Betlehem közt.

Betlehemből Santiago
felé angyalt hoz egy hajó.
Egy hajó ezüst taliga
hozza bánatod, Galicia.

Galicia csendes, kihalt,
zsongítják szomorú füvek.
Füvek borítják el ágyad,
és mély kútból folyó hajad.
Haj, amely a tengerbe megy,
ahol a felhők fényes galambja fészkel.

*Ébredj, ébredj, kis virágom,
déli kakaskukorékoláson!
Ébredj, ébredj, kicsi párom,
bög a szél tehénként a padláson!*

Mohácsi Árpád fordításai

JEGYZETEK

- 1 Seis Poemas Galegos
- 2 Madrigal á cibdá de Santiago
- 3 Romaxe de Nosa Senora da Barca
- 4 Cantiga do neno da tenda
- 5 Buenos Aires galego neve
- 6 Danza da lúa en Santiago
- 7 Noiturnio do adolescente morto
- 8 Canzón de cuna pra Rosalía Castro, morta (R.C. a modern galego irodalom megteremtője, költő)